

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 91.

Tiende Session.

29de Møde.

Torsdagen den 11te November Kl. 1.

(Fortsat.)

Klein (fortsat): Det vilde vist være ønskeligt til saa vigtige Forretninger, som Landvæsenkommisfaiernes megetilig ere, at faae Mænd, der ikke blot have Dygtighed, men ogsaa Lyst til at paatage sig disse Forretninger, og jeg vil ikke tilbageholde den, maaskee kun individuelle Anskuelse, at der rundt omkring i Landet dog maaskee ville findes de Mænd, som hellere ville modtage en Bessikkelse som Landvæsenkommisfaiere af Regjeringen, end modtage en Befaling til at agere kommunale Ombudsmand fra Amtsrædet, og jeg skal tilføie, at jeg troer ogsaa, at uagtet man vistnok for nære fuld Fortroening om, at Amtsrædet vil handle med al mulig Upartiskhed, saa kunde det vel være muligt, at der paa sine Steder kunde være de Statsborgere, der kunde finde en større Betyggelse for, at deres Anliggender vilde blive grundigt og retfærdigt bedømte, naar Bessikkelsen af deres Dommere udgik fra Regjeringen og ikke fra Communerne. Det lader sig ikke nægte, at Amtsrædet i flere Tilfælde vil komme til at staa som den, der har umiddelbart eller middelbart Interesse i Sager, som Landvæsenkommisfaiernes skal bedømme. Udvalgets Majoritet erkjender selv dette, idet den i en senere Paragraph for det Tilfælde, at Amtsrædet er interesseret i Sagen, foreslaaer, at Udmeldelsen af Landvæsenkommisfaierne skal skee af Indenrigsministeren; men, naar det maa siges at være Tilfældet, at Amtsrædet jevnlig

vil være umiddelbart eller middelbart interesseret i de Sager, som ligge indenfor Grændsen af Landvæsenkommisfaiernes Bedømmelse og Afgjørelse, saa forekommer det mig at være en Betragtning, der maa lede til overhovedet ikke at lægge Bessikkelsen af Landvæsenkommisfaierne ind under Amtsrædet.

Det er disse Betragtninger, der have gjort, at jeg ikke har kunnet slutte mig til Forslaget om at lade Amtsrædet endelig bessikke Landvæsenkommisfaierne. Jeg erkjender imidlertid, at der er noget, og jeg vil sige meget Begrundet i den Betragtning, der har ført Udvalgets Majoritet til at gjøre Forslag om at lade Amtsrædet bessikke Landvæsenkommisfaierne, den Betragtning nemlig, at der hos Amtsrædet i Regelen maa forudsættes at være et større Personalskændskab, end der kan forudsættes at være hos Indenrigsministeren; men jeg har troet, at dette Hensyn vil skee tilbørlig Fyldest, naar der bliver givet Amtsrædet Leilighed til at gjøre Forslag og Indstilling til Ministeriet om de Personer, der af Ministeriet skulde bessikkes til Landvæsenkommisfaiere. Man kan være overbevist om, troer jeg, at Ministeriet ikke vil undlade at tage Amtsrædets Indstilling, tilfølgende uden meget gode og gyldige Grunde dertil; naar saa er, forekommer det mig, som sagt, at det Hensyn, som har ledet Udvalgets Fleertal, i Virkeligheden vil skee al mulig Fyldest; men det forekommer mig ogsaa at være ønskeligt, at naar der for Ministeriet er god og gyldig Grund tilstede til ikke at finde Amtsrædets Indstilling om Landvæsenkommisfaiers Bessikkelse heldig, da bør Ministeriet ogsaa kunne tilfødsætte en saadan Indstilling.